

BAHAR BAHÇE

Hayat! Nası geçtiğini hiç kimsenin anlamadığı ama su gibi akıp geçtiği söylenen zaman. Kimine zor yüzünü gösterirken, kimini koruyup kollayan. Ama yine de her saniyesi yaşamaya değer her saniyesi bize verilen armağan...

Büyük yapboz tablosu düşünün. Binlerce hatta milyonlarca parçadan oluşan muhteşem bir tablo. Bu parçalardan sadece birinin yok olmasından kaybolmasından sonra tamamlanır mı sizce bu muhteşem tablo? Değeri olur mu, anlam kazanır mı hiç o eksik parça tamamlanmadan?

Bir çark düşünün; koca bir çark mükemmel biçimde çalışan. Peki minik bir dişlinin kırıldığını veya küçük çarklardan birinin yerinden oynadığını. Çark çalışır mıydı, üretim olur muydu hiç, kusursuz dönebilir miydi koca çark!

Bir elmanın iki yarısıız aslında kardeşlik ağacında... adını bilmediğimiz, yaşadığı şehri, hatta ülkeyi bile duymadığımız, belki bir el uzatacak kadar yakın, belki de sınırlar ötesinde olan diğer yanımız var bizim. O yanımız acı çekerken, kuraklıkla, açlıkla, susuzlukla savaşırken, gözleri elleri semada birleşirken, nasıl onlar yok gibi davranır, nasıl elimizdekilerin kıymetini bilmeden, gerekmedikçe boşu boşuna kullanırız. Nasıl güleriz, nasıl gülüp eğleniriz kendi bahar bahçemizde? Acılarını acı bilip mücadelesine destek olan bir yanımız var elbette! Ki o yanımız damla damla umut olup toprağa düşer, ekin olup ekmeğe dönüşür sofralara gelir. Emek olur, sevgi büyütür yüreklerde. Gürül gürül çağlar umutla ve sevinçle, kök salar yarınlara. Kurak toprakları çevirir bahar bahçeye...

Bir denge timsaliyle bu büyük, bir o kadar da küçük dünyamız, küçük yapboz parçasının eksikliğiyle yarım kalıyorsa ve anlamsızlaşıyorsa hayat, dengeler bozulabiliyorsa eğer, kimseleri geride bırakmak, yok saçmak gibi bir seçeneği yoktur insanlığın... Toprağıyla taşıyla, havasıyla suyuyla herkesle ve herşeyle birlik olup hayatı bereber güzelleştirmemiz gerekiyor mu sizce de?

Hakkı Ozan ŞAHİN

Uğur Mumcu Ortaokulu 7. Sınıf

KOCAELİ